

Serge Rachmaninoff

ASSOCIACIÓ DE
CULTURA MUSICAL

BARCELONA

1934 - 1935

Any IV Sessió XI

PROGRAMA

Variacions en la major

Sonata en re major, op. 10, núm. 3

allegro.

adagio, e mesto.

menuetto.

rondó.

Mozart

Beethoven

QUARTET DE DRESDE

Balada núm. 3

Noctun en fa diesi major

Vals en la bemoll major

Scherzo núm. 3

Chopin

"

"

"

Moment musical en mi bemoll menor

Preludi en do diesi menor

Oriental Sketch

Estudi en re bemoll major

Dança dels gnoms

Vals impromptu

Rapsodia núm. 11

Rachmaninoff

"

"

Liszt

"

"

"

DIJOUS 11

D'ABRIL DE 1935

REUNIÓ 3.711 D'AQUESTA ASSOCIACIÓ

A LES DEU EN PUNT DEL VESPRE

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

QUARTET DE DRESDE

Aquest «Quartet» va esser fundat l'any 1922 i en el temps transcorregut fins ara, ha fet «tournées» triomfals per tot Europa, assolint un sòlid prestigi amb les seves interpretacions depurades i justes.

GUSTAV FRITZSCHE.—Nasqué el 27 de juny de 1893, a Leipzig. Essent encara un infant, donà alguns concerts de violí, que produïren gran admiració. Va estudiar als Conservatoris de Leipzig i Erfurt, amb el director Walter Hansmann, perfeccionant-se mes tard a la Classe Superior de l'Acadèmia de Viena, amb el professor Ottokar Sevcik i essent qualificat com un dels alumnes mes aventatjats. Assolí fama mundial amb les seves «tournées» per Alemanya, Dinamarca, Noruega, Polònia, Txecoslovàquia etc. fins que després de la guerra europea, es va encarregar de la direcció del «Quartet de Dresde» com a primer violí.

FRITZ SCHNEIDER.—Nasqué el 12 de juliol de 1888, a Hainichen (Saxònia) i estudià al Conservatori de Dresde, on el professor Petri li atorgà el «violí d'honor». De 1907 a 1911 perfeccionà els seus estudis a Würzburg i a Berlín. Després de donar molts concerts a Alemanya i a altres nacions, va esser nomenat concertino de la Filharmònica de Dresde. Durant dos anys va esser director del «Trio de Dresde» fins que ingressà al «Quartet de Dresde», com a segon violí.

HANS RIPHAN.—Nasqué el 25 de juliol de 1890, a Colònia. Estudià al Conservatori d'aquesta ciutat i perfeccionà els seus estudis sota la direcció del professor Hess, a l'Acadèmia Superior de Música de Charlottenburg Berlín. Després de la guerra, començà la seva carrera de professor de música a Erfurt; ingressant mes tard a l'Orquestra Filharmònica de Berlín. Des d'aquesta capital va traslladar-se a Dresde per a ocupar al «Quartet» d'aquest nom el puesto de viola.

ALEX KROPHOLLER.—Nasqué a Amsterdam, el 13 de maig de 1887. Cursà els seus estudis al Reial Conservatori de La Haia. Després de treballar durant dos anys com a violoncel solista a Koenigsberg (Prússia) obtingué una beca de l'Estat holandès, que li va permetre continuar els seus estudis a l'acadèmia Superior de Berlín, amb el professor Hugo Becker. Romangué algun temps a Brema i seguidament ingressà a la Filharmònica, assolint grans èxits com a solista, als «Concerts Nikisch». Des de l'any 1922 és violoncel·lista del «Quartet de Dresde».

PROGRAMA

I
Quartet en re major, op. 18, núm. 3,

Beethoven

Allegro.
Andante con moto.
Allegro.
Presto.

II
Quartet en la menor, op. 51, núm. 2

Brahms

Allegro non troppo.
Andante moderato.
Quasi Menuetto moderato.
Finale. Allegro non assai.

III
Quartet en fa major op. 96

Dvorak

Allegro ma non troppo.
Lento.
Molto vivace.
Vivace ma non troppo.

INTERMEDIS DE DEU MINUTS

CONCERT VINENT.

Dilluns 15 d'abril

Serge RACHMANINOFF (pianista)

A les deu en punt del vespre

Palau de la Música Catalana

Serge Rachmaninoff

PROGRAMA

Variacions en la major
Sonata en re major, op. 10, núm. 3

allegro.
adagio, e mesto.
menuetto.
rondó.

Mozart
Beethoven

II

Balada núm. 3
Nocturn en fa diesi major
Vals en la bemoll major
Scherzo núm. 3

Chopin

III

Moment musical en mi bemoll menor
Preludi en do diesi menor
Oriental Sketch
Estudi en re bemoll major
Dança dels gnoms
Vals impromptu
Rapsodia núm. 11

Rachmaninoff

"
"
Liszt

"
"
"

ASSOCIACIÓ DE
CULTURA MUSICAL

BARCELONA

1934 - 1935

Any IV Sessió XI

QUARTET DE DRESDE

DIJOUS 11
D'ABRIL DE 1935

QUARTET DE DRESDE

Aquest «Quartet» va esser fundat l'any 1922 i en el temps transcorregut fins ara, ha fet «tournées» triomfals per tot Europa, assolint un sòlid prestigi amb les seves interpretacions depurades i justes.

GUSTAV FRITZSCHE.—Nasqué el 27 de juny de 1893, a Leipzig. Essent encara un infant, donà alguns concerts de violi, que produïren gran admiració. Va estudiar als Conservatoris de Leipzig i Erfurt, amb el director Walter Hansmann, perfeccionant-se mes tard a la Classe Superior de l'Acadèmia de Viena, amb el professor Ottokar Sevcik i essent qualificat com un dels alumnes mes aventatjats. Assolí fama mundial amb les seves «tournées» per Alemanya, Dinamarca, Noruega, Polònia, Txecoslovàquia etc. fins que després de la guerra europea, es va encarregar de la direcció del «Quartet de Dresde» com a primer violí.

FRITZ SCHNEIDER.—Nasqué el 12 de juliol de 1888, a Hainichen (Saxonia) i estudià al Conservatori de Dresde, on el professor Petril li atorgà el «violí d'honor». De 1907 a 1911 perfeccionà els seus estudis a Würzburg i a Berlín. Després de donar molts concerts a Alemanya i a altres nacions, va esser nomenat concertino de la Filharmònica de Dresde. Durant dos anys va esser director del «Trio de Dresde» fins que ingressà al «Quartet de Dresde», com a segon violí.

HANS RIPHAN.—Nasqué el 25 de juliol de 1890, a Colonia. Estudià al Conservatori d'aquesta ciutat i perfeccionà els seus estudis sota la direcció del professor Hess, a l'Acadèmia Superior de Música de Charlottenburg Berlín. Després de la guerra, començà la seva carrera de professor de música a Erfurt; ingressant mes tard a l'Orquestra Filharmònica de Berlín. Des d'aquesta capital va traslladar-se a Dresde per a ocupar al «Quartet» d'aquest nom el puesto de viola.

ALEX KROPHOLLER.—Nasqué a Amsterdam, el 13 de maig de 1887. Cursà els seus estudis al Reial Conservatori de La Haia. Després de treballar durante dos anys com a violoncel solista a Königsberg (Prússia) obtingué una beca de l'Estat holandès, que li va permetre continuar els seus estudis a l'acadèmia Superior de Berlín, amb el professor Hugo Becker. Romangué algun temps a Brema i seguidament ingressà a la Filharmònica, assolint grans èxits com a solista, als «Concerts Nikisch». Des de l'any 1922 és violoncel·lista del «Quartet de Dresde».

REUNIÓ 3.711 D'AQUESTA ASSOCIACIÓ

A LES DEU EN PUNT DEL VESPRE

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

PROGRAMA

Quartet en re major, op. 18, núm. 3,

Beethoven

Allegro.
Andante con moto.
Allegro.
Presto.

11

Quartet en la menor, op. 51, núm. 2

Brahms

Allegro non troppo.
Andante moderato.
Quasi Menuetto moderato.
Finale. Allegro non assai.

111

Quartet en fa major op. 96

Dvorak

Allegro ma non troppo.
Lento.
Molto vivace.
Vivace ma non troppo.

INTERMEDIS DE DEU MINUTS

CONCERT VINENT.

Dilluns 15 d'abril

Serge RACHMANINOFF (pianista)

A les deu en punt del vespre

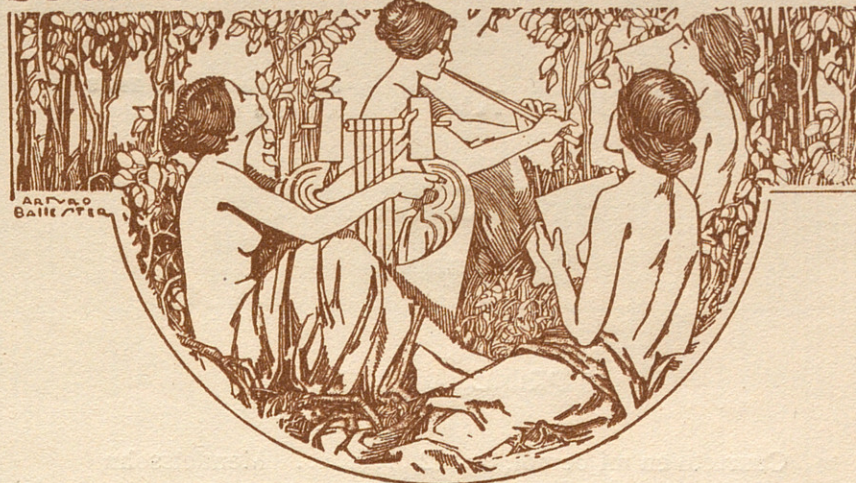
Palau de la Música Catalana

cuatro años. Después de trabajar dos años como violonchelo solista en Koenigsberg (Prusia) consiguió una beca del Estado holandés que le permitió continuar sus estudios en la Academia Superior de Berlín, con el profesor Hugo Becker. Permaneció algún tiempo en Brema y seguidamente entró a formar parte de la Filarmónica, obteniendo grandes éxitos como solista en los conciertos Nikisch. Desde 1922 figura como cellista en el Cuarteto de Dresde.

El Cuarteto de Dresde ha hecho numerosas *tournées* por todos los países de Europa: Alemania, Holanda, Suecia-Noruega, Suiza, etcétera. También ha realizado dos *tournées* por las Indias Holandesas. Es la tercera que hacen por España.

SOCIETAT FILARMONICA D VALENCIA

CURSO XXII

AÑO 1932-33

CONCIERTO XV

394 DE SOCIEDAD
8 DE ABRIL DE 1933

CUARTETO DE DRESDE

GUSTAV FRITZSCHE
Primer violín

FRITZ SCHNEIDER
Segundo violín

HANS RIPHAHN
Viola

ALEX KROPHOLLER
Violonchelo

TEATRO PRINCIPAL

A LAS 6 DE LA TARDE

CONCIERTO XV

8 DE ABRIL DE 1933
A LAS 6 DE LA TARDE

PROGRAMA

PRIMERA PARTE

Cuarteto en mi bemol, op. 12..... Mendelssohn

- I. Adagio ma non troppo. Allegro non tardante.
- II. Canzonetta. Allegretto.
- III. Andante espressivo.
- IV. Molto allegro e vivace.

SEGUNDA PARTE

Cuarteto en mi bemol mayor, op. 74... Beethoven

- I. Poco adagio. Allegro.
- II. Adagio ma non troppo.
- III. Presto.
- IV. Allegretto con variazioni.

TERCERA PARTE

Cuarteto en re mayor, op. 11..... Tschaikowsky

- I. Moderato e semplice.
- II. Andante cantabile.
- III. Scherzo, Allegro non tanto e con fuoco.
- IV. Finale.

CUARTETO DE DRESDE

GUSTAV FRITZSCHE

Nació el 27 de Junio de 1893, en Leipzig. Siendo todavía un muchacho celebró algunos conciertos de violín que le proporcionaron numerosos adeptos. Estudió en los Conservatorios de Leipzig y Erfurt con el director Walter Hansmann, estudios que perfeccionó más tarde en la Clase Superior de la Academia de Viena con el profesor Ottokar Sevcik, siendo calificado como uno de los alumnos más aventajados. Alcanzó fama mundial en sus *tournées* por Alemania, Dinamarca, Noruega, Polonia, Checoslovaquia, etcétera, hasta que, después de la guerra europea, se encargó de la dirección del Cuarteto de Dresde como primer violín.

FRITZ SCHNEIDER

Nació el 12 de Julio de 1888, en Hainichen (Sajonia), y estudió en el Conservatorio de Dresde, donde le otorgó el profesor Preti el violín de honor. De 1907 a 1911 perfeccionó sus estudios en Wurzburg y en Berlín. Después de muchos conciertos en Alemania y en el extranjero fué nombrado concertino de la Filarmónica de Dresde. Durante dos años fué director del Trío de Dresde hasta que ingresó en el Cuarteto de Dresde como segundo violín.

HANS RIPHAHN

Nació el 25 de Julio de 1890, en Colonia. Estudió en el Conservatorio de dicha población y perfeccionó sus estudios, bajo la dirección del profesor Hess, en la Academia Superior de Música de Charlottenburg-Berlín. En la época de postguerra comenzó su carrera de profesor de música en Erfurt, ingresando más tarde en la Orquesta Filarmónica de Berlín. Desde esta capital se trasladó a Dresde para ocupar en el Cuarteto de este nombre el puesto de viola.

ALEX KROPHOLLER

Nació en Amsterdam el 13 de Mayo de 1887. Cursó en el Real Conservatorio de La Haya sus estudios, terminándolos al cabo de

cuatro años. Después de trabajar dos años como violonchelo solista en Königsberg (Prusia) consiguió una beca del Estado holandés que le permitió continuar sus estudios en la Academia Superior de Berlín, con el profesor Hugo Becker. Permaneció algún tiempo en Brema y seguidamente entró a formar parte de la Filarmónica, obteniendo grandes éxitos como solista en los conciertos Nikisch. Desde 1922 figura como cellista en el Cuarteto de Dresde.

El Cuarteto de Dresde ha hecho numerosas *tournées* por todos los países de Europa: Alemania, Holanda, Suecia-Noruega, Suiza, etcétera. También ha realizado dos *tournées* por las Indias Holandesas. Es la segunda que hacen por España.

EL PROXIMO CONCIERTO, A CARGO DE LA

ORQUESTA SINFONICA
DE VALENCIA

SE CELEBRARA EL DIA 22 DEL ACTUAL

Imprenta La Semana Gráfica.—Valencia

SOCIEDAD FILARMONICA D VALENCIA

CURSO XXI

AÑO 1931-32

CONCIERTO XVII

372 DE LA SOCIEDAD

13 DE ABRIL DE 1932

CUARTETO DE DRESDE

GUSTAV FRITZSCHE

Primer violín

FRITZ SCHNEIDER

Segundo violín

HANS RIPHAHN

Viola

ALEX KROPHOLLER

Violonchelo

TEATRO PRINCIPAL

A LAS 6 DE LA TARDE

CONCIERTO XVII

13 DE ABRIL DE 1932
A LAS 6 DE LA TARDE

PROGRAMA

PRIMERA PARTE

Cuarteto en re menor, op. 76, núm. 2..... Haydn

- I. Allegro.
- II. Andante o pintosto allegretto.
- III. Minueto.
- IV. Finale.

SEGUNDA PARTE

Cuarteto en la menor, op. 41, núm. 1..... Schumann

- I. Introduziona: Andante expresivo. Allegro.
- II. Scherzo: Presto. Intermezzo.
- III. Adagio.
- IV. Presto.

TERCERA PARTE

Cuarteto en sol menor, op. 27..... Grieg

- I. Un poco andante. Allegro molto ed agitato.
- II. Romanze. Andantino. Allegro agitato.
- III. Intermezzo. Allegro molto marcato.
- IV. Finale. Lento. Presto al Saltarello.

CUARTETO DE DRESDE

GUSTAV FRITZSCHE

Nació el 27 de Junio de 1893, en Leipzig. Siendo todavía un muchacho celebró algunos conciertos de violín que le proporcionaron numerosos adeptos. Estudió en los Conservatorios de Leipzig y Erfurt con el director Walter Hansmann, estudios que perfeccionó más tarde en la Clase Superior de la Academia de Viena con el profesor Ottokar Sevcik, siendo calificado como uno de los alumnos más aventajados. Alcanzó fama mundial en sus *tournées* por Alemania, Dinamarca, Noruega, Polonia, Checoslovaquia, etcétera, hasta que, después de la guerra europea, se encargó de la dirección del Cuarteto de Dresde como primer violín.

FRITZ SCHNEIDER

Nació el 12 de Julio de 1888, en Hainichen (Sajonia), y estudio en el Conservatorio de Dresde, donde le otorgó el profesor Preti el violín de honor. De 1907 a 1911 perfeccionó sus estudios en Wurzburg y en Berlín. Después de muchos conciertos en Alemania y en el extranjero fué nombrado concertino de la Filarmónica de Dresde. Durante dos años fué director del Trío de Dresde hasta que ingresó en el Cuarteto de Dresde como segundo violín.

HANS RIPHAHN

Nació el 25 de Julio de 1890, en Colonia. Estudió en el Conservatorio de dicha población y perfeccionó sus estudios, bajo la dirección del profesor Hess, en la Academia Superior de Música de Charlottenburg-Berlín. En la época de postguerra comenzó su carrera de profesor de música en Erfurt, ingresando más tarde en la Orquesta Filarmónica de Berlín. Desde esta capital se trasladó a Dresde para ocupar en el Cuarteto de este nombre el puesto de viola.

ALEX KROPHOLLER

Nació en Amsterdam el 13 de Mayo de 1887. Cursó en el Real Conservatorio de La Haya sus estudios, terminándolos al cabo de

dos violins qui amb llur misteriosa vibració li donen una gran color poètica.

La variació quatrena es redueix a presentar el tema molt cantable i amb lleus modificacions en sa línia melòdica. En canvi, la cinquena és més grandiosa i transcendental, ço és, més beethoveniana; les transformacions harmòniques del tema, més que els mateixos efectes de sonoritat, li donen una força expressiva de vida que sembla produïda per els timbres i vibracions d'una orquestra. El violí segon i la viola varien el tema en vuitena i fort, mentre el primer violí hi fa un deliciós trinat.

Tornant al pianíssim s'origina una petita *coda*, presentant-se el tema en *si bemoll*, com per a una nova variació que es desenrotlla lliurement, fins al *poco adagio* que el reproduceix per darrera vegada.

ALLEGRO.—El darrer temps, així per el fons com per les proporcions, sembla acusar quelcom més d'independència. La riallera melodia principal, que desenrotlla el primer violí amb gràcia admirable, és interrompuda per un episodi més sever, com també ho hem trobat sovint altres vegades, talment com si el goig placívol del compositor fos trencat de sobte per la meditació seriosa, per a tornar més tard a la felicitat joiosa del començ.

Apuntat rítmicament el tema per la viola i després pel violoncel, brolla totseguit del violí en tota sa plenitud, i es desenrotlla amplament, sempre glosat pels tres altres instruments. Segueix un segon tema en *mi major* i pianíssim, que acaba transformant-se en unes escales descendents. I bé la cadència, caracteritzada amb un dibuix arpegiat del qual brolla el tema essencial.

En el desenrotllament d'aquest temps és utilitzat el tema anterior en un llarg episodi.

Després torna breument el segon tema, es reproduceix encara aquell en els dos violins, els baixos ho acompanyan amb escales descendents, i en un darrer període es combinen ambdós quelcom alterats, el segon aquesta vegada en *la major*, fins a la *coda* final a base del tema del començ.

J. P.

CURS 1932-33

NOVÉ CONCERT

PRIMER CONCERT SIMFONIC

per

l'Orquestra Pau Casals

sota la direcció del Mestre LOUIS HASSELMANS

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Diumenge, 9 d'abril de 1933

a les onze del matí

Imp. TORRES - Vallirana, 14 (S. G.)

ASSOCIACIO OBRERA DE CONCERTS

Fundador : PAU CASALS

CURS 1932-33

VUITÉ CONCERT

QUARTET DE DRESDE

Gustav Fritzsche, violí primer.

Fritz Schneider, violí segon.

Hans Riphon, viola.

Alex Kropholler, violoncel.

Audició 77 de l'Associació

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Diumenge, 26 de març de 1933

a les onze del matí

749/41.1

P R O G

I

MENDELSSOHN

QUARTET en *mi bemoll major*, op. 12.

Adagio non troppo - Allegro non tardante.

Canzonetta - Allegretto.

Andante espressivo.

Molto allegro e vivace.

II

DEBUSSY

QUARTET en *sol menor*, op. 10.

Animé et très décidé.

Assez vif et bien rythmé.

Andantino doucement expressif.

Très modéré-Très mouvementé et avec passion.

mi menor, iniciat piano pels quatre instruments aplegats en els dos compassos primers, però separant-se totseguit en forma de contrapunt.

La primera part d'aquest tema es desplega com continuació del seu moment inicial; la segona és dialogada entre els quatre instruments fins arribar a la cadència, acabant amb una moguda figura en semi-corxeres.

Després d'aquesta exposició comença el desenrotllament, esmerçant breus fragments dels temes II i I, força melòdics a voltes. Passada aquesta curta transició tornem a la repetició de la primera part, sens variació notable i seguit d'altre repetició de la segona, també en la pròpia forma, àdhuc la cadència final.

MINUETTO.—Segueix aquest deliciós temps amb la mateixa influència del seu model, desenrotllant una melodia tranquil·la i cerimoniosa; però en la segona part, o *trio*, com hem fet observar ja en altres Quartets, es dibuixa més marcadament la personalitat de Beethoven. Es un veritable minuet de cort, com els que escribia Mozart.

Comença amb un deliciós tema en la *major*, que canta piano el violí primer i l'acompanya el segon, prenent-lo després la viola, acompanyant-la els altres tres instruments. A la segona repetició, pren una forma més ornamentada, per a tornar més avall a presentar-se com al començ.

El *trio* és format per una magnífica melodia de pura marca beethoveniana. Es entonada en vuitenes pel violí segon i viola, fent els altres dos l'acompanyament. Després de repetit, és reprès també en vuitenes per violoncel i viola, passa a continuació als dos violins i acaba amb els mateixos instruments que el començaren. El conjunt no pot ésser més senzill ni més inspirat, i permetria reconèixer la personalitat de son autor, pels seus accents característics, anc que es barregués amb cent altres composicions.

Acaba aquest temps amb el *da capo* de consuetut.

ANDANTE CANTABILE.—Es construït sobre un tema amb variacions, com era costum tant sovint en aquella època, i aquí, ademés de l'influència natural de Mozart, hom hi descobreix també la de Haydn, fins al punt que alguns comentaristes senyalen el parentiu amb l'anomenat «Quartet imperial» d'aquest últim autor.

El tema únic en *re major*, és format de les dues parts acostumades, repetint-se quiscuna. La primera l'entonen els dos violins aplegats en sisenes, i la segona és començada pel violoncel i la viola, i acabada pels dos violins.

Les variacions són cinc, i totes del més bon gust dintre llur genre. En la primera, l'unitat sencilla del tema es transforma en un interessant diàleg, canviant així la sensació de l'oïent. El tema és presentat pel violoncel i reprès pels altres en forma fugada.

La segona és cantada pel primer violí, sempre pianíssim, en *tresillos* i semi-corxeres. Cap al final li fan una petita imitació els instruments baixos.

La tercera variació és una de les més delicioses, car per sobre el dolç cant dels baixos (viola i violoncel), s'enlaira, una mena de murmur dels

NOTES AL PROGRAMA

QUARTET en *sol*

CLAUDI DEBUSSY

El quartet en *sol* d'aquest autor fou escrit l'any 1893 i estrenat pels artistes als quals l'obra és dedicada M. M. Ysaye, Crickboom, Van Hout i Jacob.

Aquesta obra determina un moment de transició en la personalitat musical del seu autor. De sobte, canvia el caràcter dolçament melancòlic que predominava en les seves produccions anteriors per a fer lloc a obres de sentiment més viril i, sobre tot, més humà.

El quartet en *sol* conserva, però, la forma establerta pels clàssics. Es impossible de descriure en aquestes notes breus la magna bellesa d'aquesta obra, d'aquest poema, gosariem dir.

L'*allegro* inicial vibra intensament, el *scherzo* és un delicadíssim treball d'artífex, l'*adagio* inspira recolliment i produeix una gran emoció i el darrer temps és d'una bravura gairebé desenfrenada.

QUARTET CINQUÉ en *la major*

BEETHOVEN

Es una de les obres de la primera època que més revelen en Beethoven l'influència dels seus models clàssics, particularment de Mozart, fins al punt que podria fàcilment confondre's amb un dels Quartets d'aquest, sobretot amb l'escrit en la mateixa tonalitat de *la major*. Així, doncs, l'elegància de forma, la frescor i la gràcia són les notes característiques d'un cap a l'altre d'aquesta composició, verament encisadora. Aquí Beethoven se sent content i feliç, com poques vegades i ens comunica els seus íntims sentiments amb tota la dolcesa i la poixança del seu geni.

ALLEGRO.—Aquest primer temps és tal volta el qui més afinitats presenta amb l'esmentat Quartet de Mozart; àdhuc segueix el pla característic d'aquest músic, amb l'exposició breu del primer tema i la major amplitud del segon, la concisió del desenrotlle i la poca importància de la coda. Tot ell, fresc i joguín, es desenrotlla gaiament, llevat el petit passatge de l'entrada del segon tema.

El primer, en *la major*, és entonat sol pel primer violí i després d'una petita figura secundària, més moguda, apareix el segon tema, en

R A M A

III

BEETHOVEN

QUARTET en *la major*, op. 18, n.º 5.

Allegro.

Minuetto.

Andante cantabile.

Allegro.

NOTA: Seguint la costum dels concerts darrerament celebrats, cada una de les obres d'aquest programa serà executada sense interrupció.

*Les facilitats prodigades pels meri-
tíssims artistes alemanys i l'Associació
de Cultura Musical, ens han permès la
presentació en els nostres concerts de
cambra del notabilíssim
«Quartet de Dresde».*

*L'Associació Obrera de Concerts té,
doncs, l'inexcussable deure d'exteriori-
tzar el pregon agraïment envers els
qui avui ens ofereixen la seva preuada
col·laboració.*

QUARTET DE DRESDE

Aquest «Quartet» va ésser fundat l'any 1922 i en el temps transcorregut fins ara, ha fet «tournées» triomfals per tot Europa, assolint un sòlid prestigi amb les seves interpretacions depurades i justes.

GUSTAV FRITZSCHE. Nasqué el 27 de juny de 1893, a Leipzig. Essent encara un infant, donà alguns concerts de violí, que produïren gran admiració. Va estudiar als Conservatoris de Leipzig i Erfurt, amb el director Walter Hansmann, perfeccionant-se més tard a la Classe Superior de l'Acadèmia de Viena, amb el professor Ottokar Sevcik i essent considerat com un dels alumnes més aventatjats. Assolí fama mundial amb les seves «tournées» per Alemanya, Dinamarca, Noruega, Polònia, Txecoslovàquia, etc., fins que després de la guerra europea, va encarregar-se de la direcció del «Quartet de Dresde», com a primer violí.

FRITZ SCHNEIDER. Nasqué el 12 de juliol de 1888, a Hainichen (Saxònia) i estudià al Conservatori de Dresde, on el professor Petri li atorgà el «violí d'honor». De 1907 a 1911 perfeccionà els seus estudis a Würzburg i a Berlín. Després de donar molts concerts a Alemanya i a altres nacions, va ésser nomenat *concertino* de la Filharmònica de Dresde. Durant dos anys va ésser director del «Trio de Dresde», fins que ingressà al «Quartet de Dresde», com a segon violí.

HANS RIPHAN. Nasqué el 25 de juliol de 1890, a Colònia. Estudià al Conservatori d'aquesta ciutat i perfeccionà els seus estudis sota la direcció del professor Hess, a l'Acadèmia Superior de Música de Charlottenburg-Berlín. Després de la guerra, començà la seva carrera de professor de música a Erfurt, ingressant més tard a l'Orquestra Filharmònica de Berlín. Des d'aquesta capital va traslladar-se a Dresde per a ocupar, al «Quartet» d'aquest nom, el lloc de viola.

ALEX KROPHOLLER. Nasqué a Amsterdam, el dia 13 de maig de 1887. Cursà els seus estudis al Reial Conservatori de la Haia. Després de treballar durant dos anys com a violoncel solista a Koenigsberg (Prússia), obtingué una beca de l'Estat holandès, que li va permetre continuar els seus estudis a l'Acadèmia Superior de Berlín, amb el professor Hugo Becker. Romangué algun temps a Brema i seguidament ingressà a la Filharmònica, assolint grans èxits com a solista, als «Concerts Nikisch». Des de l'any 1922 és violoncel·lista del «Quartet de Dresde».

dos violins qui amb llur misteriosa vibració li donen una gran color poètica.

La variació quatrena es redueix a presentar el tema molt cantable i amb lleus modificacions en sa línia melòdica. En canvi, la cinquena és més grandiosa i transcendental, ço és, més beethoveniana; les transformacions harmòniques del tema, més que els mateixos efectes de sonoritat, li donen una força expressiva de vida que sembla produïda per els timbres i vibracions d'una orquestra. El violí segon i la viola varien el tema en vuitena i fort, mentre el primer violí hi fa un deliciós trinat.

Tornant al pianíssim s'origina una petita *coda*, presentant-se el tema en *si bemoll*, com per a una nova variació que es desenrotlla lliurement, fins al *poco adagio* que el reproduïx per darrera vegada.

ALLEGRO.—El darrer temps, així per el fons com per les proporcions, sembla acusar quelcom més d'independència. La riallera melodia principal, que desenrotlla el primer violí amb gràcia admirable, és interrompuda per un episodi més sever, com també ho hem trobat sovint altres vegades, talment com si el goig placívol del compositor fos trencat de sobte per la meditació seriosa, per a tornar més tard a la felicitat joiosa del començ.

Apuntat rítmicament el tema per la viola i després pel violoncel, brolla totseguit del violí en tota sa plenitud, i es desenrotlla amplament, sempre glosat pels tres altres instruments. Segueix un segon tema en *mi major* i pianíssim, que acaba transformant-se en unes escales descendents. I bé la cadència, caracteritzada amb un dibuix arpeggiat del qual brolla el tema essencial.

En el desenrotllament d'aquest temps és utilitzat el tema anterior en un llarg episodi.

Després torna breument el segon tema, es reproduïx encara aquell en els dos violins, els baixos ho acompanyan amb escales descendents, i en un darrer període es combinen ambdós quelcom alterats, el segon aquesta vegada en *la major*, fins a la *coda* final a base del tema del començ.

J. P.

CURS 1932-33

NOVÉ CONCERT

PRIMER CONCERT SIMFONIC

per

l'Orquestra Pau Casals

sota la direcció del Mestre LOUIS HASSELMANS

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Diumenge, 9 d'abril de 1933

a les onze del matí

Imp. TORRES - Vallirana, 14 (S. G.)

ASSOCIACIO OBRERA DE CONCERTS

Fundador : PAU CASALS

CURS 1932-33

VUITÉ CONCERT

QUARTET DE DRESDE

Gustav Fritzsche, violí primer.

Fritz Schneider, violí segon.

Hans Riphan, viola.

Alex Kropholler, violoncel.

Audició 77 de l'Associació

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Diumenge, 26 de març de 1933

a les onze del matí

PROG

I

MENDELSSOHN

QUARTET en *mi bemoll major*, op. 12.

Adagio non troppo - Allegro non tardante.

Canzonetta - Allegretto.

Andante espressivo.

Molto allegro e vivace.

II

DEBUSSY

QUARTET en *sol menor*, op. 10.

Animé et très décidé.

Assez vif et bien rythmé.

Andantino doucement expressif.

Très modéré-Très mouvementé et avec passion.

mi menor, iniciat piano pels quatre instruments aplegats en els dos compassos primers, però separant-se totseguit en forma de contrapunt.

La primera part d'aquest tema es desplega com continuació del seu moment inicial; la segona és dialogada entre els quatre instruments fins arribar a la cadència, acabant amb una moguda figura en semi-corxeres.

Després d'aquesta exposició comença el desenrotllament, esmerçant breus fragments dels temes II i I, força melòdics a voltes. Passada aquesta curta transició tornem a la repetició de la primera part, sens variació notable i seguit d'altre repetició de la segona, també en la pròpia forma, àdhuc la cadència final.

MINUETTO.—Segueix aquest deliciós temps amb la mateixa influència del seu model, desenrotllant una melodia tranquil·la i cerimoniosa; però en la segona part, o *trio*, com hem fet observar ja en altres Quartets, es dibuixa més marcadament la personalitat de Beethoven. Es un veritable minuet de cort, com els que escrivia Mozart.

Comença amb un deliciós tema en *la major*, que canta piano el violí primer i l'acompanya el segon, prenent-lo després la viola, acompanyant-la els altres tres instruments. A la segona repetició, pren una forma més ornamentada, per a tornar més avall a presentar-se com al començ.

El *trio* és format per una magnífica melodia de pura marca beethoveniana. Es entonada en vuitenes pel violí segon i viola, fent els altres dos l'acompanyament. Després de repetit, és reprès també en vuitenes per violoncel i viola, passa a continuació als dos violins i acaba amb els mateixos instruments que el començaren. El conjunt no pot ésser més senzill ni més inspirat, i permetria reconèixer la personalitat de son autor, pels seus accents característics, anc que es barregués amb cent altres composicions.

Acaba aquest temps amb el *da capo* de consuetut.

ANDANTE CANTABILE.—Es construït sobre un tema amb variacions, com era costum tant sovint en aquella època, i aquí, ademés de l'influència natural de Mozart, hom hi descobreix també la de Haydn, fins al punt que alguns comentaristes senyalen el parentiu amb l'anomenat «Quartet imperial» d'aquest últim autor.

El tema únic en *re major*, és format de les dues parts acostumades, repetint-se quiscuna. La primera l'entonen els dos violins aplegats en sisenes, i la segona és començada pel violoncel i la viola, i acabada pels dos violins.

Les variacions són cinc, i totes del més bon gust dintre llur genre. En la primera, l'unitat sencilla del tema es transforma en un interessant diàleg, canviant així la sensació de l'oient. El tema és presentat pel violoncel i reprès pels altres en forma fugada.

La segona és cantada pel primer violí, sempre pianíssim, en *tresillos* i semi-corxeres. Cap al final li fan una petita imitació els instruments baixos.

La tercera variació és una de les més delicioses, car per sobre el dolç cant dels baixos (viola i violoncel), s'enlaira, una mena de murmur dels

NOTES AL PROGRAMA

QUARTET en *sol*

CLAUDI DEBUSSY

El quartet en *sol* d'aquest autor fou escrit l'any 1893 i estrenat pels artistes als quals l'obra és dedicada M. M. Ysaye, Crickboom, Van Hout i Jacob.

Aquesta obra determina un moment de transició en la personalitat musical del seu autor. De sobte, canvia el caràcter dolçament melancòlic que predominava en les seves produccions anteriors per a fer lloc a obres de sentiment més viril i, sobre tot, més humà.

El quartet en *sol* conserva, però, la forma establerta pels clàssics. Es impossible de descriure en aquestes notes breus la magna bellesa d'aquesta obra, d'aquest poema, gosariem dir.

L'*allegro* inicial vibra intensament, el *scherzo* és un delicadíssim treball d'artífex, l'*adagio* inspira recolliment i produeix una gran emoció i el darrer temps és d'una bravura gairebé desenfrenada.

QUARTET CINQUÉ en *la major*

BEETHOVEN

Es una de les obres de la primera època que més revelen en Beethoven l'influència dels seus models clàssics, particularment de Mozart, fins al punt que podria fàcilment confondre's amb un dels Quartets d'aquest, sobretot amb l'escrit en la mateixa tonalitat de *la major*. Així, doncs, l'elegància de forma, la frescor i la gràcia són les notes característiques d'un cap a l'altre d'aquesta composició, verament encisadora. Aquí Beethoven se sent content i feliç, com poques vegades i ens comunica els seus íntims sentiments amb tota la dolcesa i la poixança del seu geni.

ALLEGRO.—Aquest primer temps és tal volta el qui més afinitats presenta amb l'esmentat Quartet de Mozart; àdhuc segueix el pla característic d'aquest músic, amb l'exposició breu del primer tema i la major amplitud del segon, la concisió del desenrotlle i la poca importància de la coda. Tot ell, fresc i joguínol, es desenrotlla galament, llevat el petit passatge de l'entrada del segon tema.

El primer, en *la major*, és entonat sol pel primer violí i després d'una petita figura secundària, més moguda, apareix el segon tema, en

R A M A

III

BEETHOVEN

QUARTET en *la major*, op. 18, n.º 5.

Allegro.

Minuetto.

Andante cantabile.

Allegro.

NOTA: Seguint la costum dels concerts darrerament celebrats, cada una de les obres d'aquest programa serà executada sense interrupció.

*Les facilitats prodigades pels meri-
tíssims artistes alemanys i l'Associació
de Cultura Musical, ens han permès la
presentació en els nostres concerts de
cambra del notabilíssim
«Quartet de Dresde».*

*L'Associació Obrera de Concerts té,
doncs, l'inexcussable deure d'exteriori-
tzar el pregon agraïment envers els
qui avui ens ofereixen la seva preuada
col·laboració.*

QUARTET DE DRESDE

Aquest «Quartet» va ésser fundat l'any 1922 i en el temps transcorregut fins ara, ha fet «tournées» triomfals per tot Europa, assolint un sòlid prestigi amb les seves interpretacions depurades i justes.

GUSTAV FRITZSCHE. Nasqué el 27 de juny de 1893, a Leipzig. Essent encara un infant, donà alguns concerts de violí, que produïren gran admiració. Va estudiar als Conservatoris de Leipzig i Erfurt, amb el director Walter Hansmann, perfeccionant-se més tard a la Classe Superior de l'Acadèmia de Viena, amb el professor Ottokar Sevcik i essent considerat com un dels alumnes més aventatjats. Assolí fama mundial amb les seves «tournées» per Alemanya, Dinamarca, Noruega, Polònia, Txecoslovàquia, etc., fins que després de la guerra europea, va encarregar-se de la direcció del «Quartet de Dresde», com a primer violí.

FRITZ SCHNEIDER. Nasqué el 12 de juliol de 1888, a Hainichen (Saxònia) i estudià al Conservatori de Dresde, on el professor Petri li atorgà el «violí d'honor». De 1907 a 1911 perfeccionà els seus estudis a Würzburg i a Berlín. Després de donar molts concerts a Alemanya i a altres nacions, va ésser nomenat *concertino* de la Filharmònica de Dresde. Durant dos anys va ésser director del «Trio de Dresde», fins que ingressà al «Quartet de Dresde», com a segon violí.

HANS RIPHAN. Nasqué el 25 de juliol de 1890, a Colònia. Estudià al Conservatori d'aquesta ciutat i perfeccionà els seus estudis sota la direcció del professor Hess, a l'Acadèmia Superior de Música de Charlottenburg-Berlín. Després de la guerra, començà la seva carrera de professor de música a Erfurt, ingressant més tard a l'Orquestra Filharmònica de Berlín. Des d'aquesta capital va traslladar-se a Dresde per a ocupar, al «Quartet» d'aquest nom, el lloc de viola.

ALEX KROPHOLLER. Nasqué a Amsterdam, el dia 13 de maig de 1887. Cursà els seus estudis al Reial Conservatori de la Haia. Després de treballar durant dos anys com a violoncel solista a Koenigsberg (Prússia), obtingué una beca de l'Estat holandès, que li va permetre continuar els seus estudis a l'Acadèmia Superior de Berlín, amb el professor Hugo Becker. Romangué algun temps a Brema i seguidament ingressà a la Filharmònica, assolint grans èxits com a solista, als «Concerts Nikisch». Des de l'any 1922 és violoncel·lista del «Quartet de Dresde».